

Přejte si mír, ne bohatství

→ *Promluva Satja Sáí Báby ze 16. srpna 2006* ←

Vtělení lásky!

Řečníci, kteří právě hovořili, říkali vynikající věci. Když jsem je vyslechl, myslím, že není nic, co by se dalo dodat.

*Není šlechetnější dobročinnosti než nasycení hladového.
Není významnější bohů, než jsou rodiče.
Není významnější dharma než soucítění.
Není větší zisk než dobrá společnost.
Není mocnějšího nepřítele než hněv.
Není většího bohatství než dobrá pověst.
Špatná pověst je smrt sama o sobě.
Není krásnější ozdoba než zpívání božského jména.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Rodíme se z potravy a na potravě závisíme. Bez potravy nemůžeme žít. Odkud potrava pochází? Vyzařuje z Pána Šankary, jehož podstata je nekonečná, který je jedinečný a jehož nemohou popsat žádná slova, ani ho nemůže pochopit mysl. Všechny předměty, které na tomto světě vidíme, jsou boží tvorbou. Všechno, co je viditelné – v minulosti, přítomnosti i budoucnosti – je boží tvorbou. Jediná bytost, která si tuto pravdu uvědomila, je matka Párvatí. Než si vzala Šankaru, přišly za ní všechny nebeské bytosti (*dévaty*) a ptaly se jí:

*Ó, Gaurí, ty jsi velmi mladá a Sámšašiva je starý;
jezdí na býkovi a je neustále v pohybu; zdobí se hady.
Jak se o něj můžeš ucházet? Což toto vše nevíš?
On nemá vlastní domov a přespává na spalovišti mrtvol.*

(báseň v telugu)

Předkládaly Párvatí takové odrazující argumenty a pokoušely se jí sňatek se Šivou rozmluvit. Párvatí odpověděla: „Vy všichni hledíte na vnější vzhled Pána Šivy a klamete se představou, že je to Jeho pravá podoba. Nedokážete si uvědomit Jeho pravou přirozenost, která je mimo fyzickou podobu (*abhautika*). Je jiná než světská (*alaukika*) a je věčná (*śāśvata*). Zajímá vás jen krása fyzického těla, bohatství a prosperita ve světském smyslu. Váš rozhled je omezen na tělo, mysl a intelekt. Proto dokážete vidět jen fyzické rysy Pána Šivy. Nejste schopni spatřit Jeho jemnou podstatu, která je v něm skrytá, tedy božství.

On není ani tělo, ani mysl. On je *lingákára* (Jeho forma se podobá *lingamu*). Ten *lingam* však nemůže vidět kdokoli. Je umístěn v Jeho hrdle (*kantha*). Já jsem jediná, kdo Jeho pravou podobu viděl. Proto si ho také chci vzít za muže. Vy můžete spatřit jen fyzickou podobu a i tu jen do jisté míry. Ale Bůh není omezen na tuto formu. On je *anóraníján maható mahíján* (je jemnější než nejjemnější a větší než nekonečné). Když si dokážete onu kosmickou podobu vybavit, na tu fyzickou vůbec nepomyslíte. Jeho věk vás nebude zajímat. Pán Šiva, kterého si budu brát, nežebra o almužny, On dává ve skutečnosti almužny všem!“

Přesně v ten okamžik se před ní Pán Šiva zjevil. Objevil se jako velice krásný a mladý muž. Dokonce mladší než Gaurí. Pán Šiva a Párvatí se jeden ke druhému dokonale hodí. *Dévaty* byly ohromeny.

Tak jsou lidé oklamáni něco si myslet, ale co se nakonec stane, je zcela odlišné. Ne všichni mohou poznat vnitřní pravdu. Světští lidé usilují o fyzickou krásu a štěstí. Ale k poznání vtělení pravdy je nezbytná pravá přirozenost. Nikdo nemůže popsát podstatu božství jako to či ono.

*Je možné omezit do chrámu Jediného,
který prostupuje celým vesmírem?
Jak může někdo držet lampu Jedinému,
který září jasem miliard sluncí?
Jak může někdo přisuzovat podobu Tomu,
jemuž ani Brahmá, Stvořitel,
nemůže porozumět?
Jak může někdo dávat jméno Tomu,
kdo je přítomen ve všech bytostech?
Jak může někdo nabízet jídlo Tomu,
který má celý vesmír ve svém břiše?*

(báseň v telugu)

Boží podoba je ta nejjemnější. Je vskutku droboučká. Je zde. (Svámí vytvořil zakroužením ruky *lingam* a pozvedl jej, aby všichni viděli). Tento (*lingam*, stvořený Bhagavánem) se přesně podobá tam tomu *lingamu* (který uctíval každý den hlavní kněz).

Masy lidí jsou jako vrány. Oslepené nevědomostí, vidí jen vnější podobu. Nikdo nemůže vytvořit pravidlo, že jen to a to se může obětovat Bohu. Mnozí po anglicku vychovaní a „moderní“ lidé dnes poznamenávají: „Co to je? Když mnoho chudých lidí hladoví, vy vyhazujete tolik rýže a *ghí* do ohně a plýtváte tím. Místo toho byste je měli nasytit. Není tomu tak?“

Náš hlavní kněz jim může vysvětlit rozumové důvody za tímto obřadem: „Pánové, dnes osil farmář pole pěti pytlí rýže. Až vyklíčí, rozsází je po celém poli a bude je zalévat. Může někdo říci, že vyhodil cennou rýži do bláta a vody? Nakonec sklídí úrodu padesáti pytlů. Podobně přinesou lidstvu velký prospěch obřady, které vykonávají kněží, není to plýtvání. Cokoli se dnes obětuje Bohu, jako tato rýže a *ghí*, přinese později lidstvu mnoho prospěšného. Stejně, jako se rozmnoží na padesát pytlů rýže, vysypaná na pole, podobně se mnohokrát rozmnoží veškerý materiál, který se obětuje bohu ohně (*agnihótra*).“

Je jen jediná věc, kterou bychom měli Bohu obětovat. Je mnoho přání usazených v našem srdci. Všechna tato přání musí být nabídnuta Bohu. Cokoli je obětováno Bohu bez přání po plodech, přinese později velký užitek. Jelikož si lidé neumí tuto pravdu uvědomit, dávají obvykle důležitost vnějším a světským záležitostem. Své názory si tvoří na základě toho, co vidí venku. Cokoli je obětováno Bohu, se tisíckrát vrátí zpět.

Vnější podoba je jako balíček. Dokud není odstraněn obal, nevidíme to, co je uvnitř. Božství je zakryto pěti živly (*pañcabhúta*). My nedokážeme božství spatřit kvůli touze, hněvu, chamtivosti, klamu, pýše a žárlivosti (*káma, kródha, lóbha, móha, mada a mátsarja*). Odstraňte ten obal. Pak se před vámi objeví překrásná a blažená boží forma. Obalu nepřikládejte důležitost. Vnější obal může být velmi krásný. Přesto nemůžete vidět předmět uvnitř a jeho stav, dokud balíček neotevřete. Mnozí lidé budou přitahováni vnějším vzhledem balíčku a nechají se oklamat. To však není případ božství. Fyzická krása a smysly budou vidět jen při vnějším pohledu.

*Tělo je tvořeno pěti živly
a dřívě či později je mu souzeno zahynout,
ale vnitřní princip nezná ani zrození, ani smrt.
Vnitřní princip nemá žádnou připoutanost
a je věčným svědkem.*

Vpravdě řečeno je vnitřní princip,
který je formou átmana, vskutku Bůh sám.

(báseň v telugu)

Božská podstata Pána Pánů je tedy zabalena do tohoto fyzického těla. Proto nebuďte s vnějším obalem spokojeni. Božství je ve vás. Vy jste Bůh, opravdu! Bůh prostupuje vším. Tudíž i vy prostupujete vším. Božství je ve vás stejně jako ve všech živých bytostech. Jestliže si přejete spatřit Boha, musíte vést čistý, nepohnutý a nesobecký život.

Veškerá různorodost, kterou v tomto projeveném světě vidíte, je bez užitku! Odstraňte tedy různorodost a rozvíjejte jednotu. Tam, kde je jednota, bude i čistota. Tam, kde je čistota, projeví se božství. Vy nejste ve skutečnosti jeden jedinec. Ve vás jsou tři – první, kdo si myslíte, že jste, druhý, kdo si myslí ostatní, že jste, a ten, kdo jste doopravdy. Vy jste vskutku vtělení božského *átmana*. Jelikož si tuto pravdu neuvědomujete, dáváte v životě důležitost tělu, mysli a intelektu. Těm všem je jednoho dne souzen zánik. Později vám to vysvětlím podrobně. Zpívejte o slávě božího jména. (Bhagaván zazpíval píseň „Šiva Šiva Šiva Šiva janaráda“ a vyzval oddané, aby ho doprovázeli. Pak pokračoval v promluvě.)

Mantra „*namah Šivája*“ obsahuje pět slabik. Jedná se o slavnou a svatou mantru. Je to *nirgunam*, *nirañdžanam*, *sanátana nikétanam*, *nitja*, *šuddha*, *buddha*, *mukta*, *nirmala svarúpinam* (Bůh je bez vlastností, čistý, je konečným útočištěm, je věčný, neposkrvněný, osvícený, volný a je vtělením svatosti). Mantru musíte bezpečně uchovávat ve svém srdci.

Lidé si obvykle myslí, že Brahmá je stvořitel, Višnu udržovatel a Šiva ničitel. Ve skutečnosti jsou všichni spolu. Když chcete *pán*, musíte si opatřit tři složky: betelové listy, betelový oříšek a hašené vápno (*čunnam*). Vaše ústa a rty zrudnou, jen když se tyto tři složky žvýkají dohromady. Odkud ta červeň pochází? Z betelových listů? Z oříšku? Nebo z vápna? Z ničeho zvlášť. Červená barva se objeví, jen když se žvýkají všechny tři pohromadě. Podobně i Bůh jsou všichni tři pohromadě – Brahmá, Višnu a Mahéšvara. Božství je jednota všech tří aspektů. Nepřisuzujte božství rozmanitost a nemaňte si tak mysl. Určitě dokážete prožívat jednotu všech tří aspektů Boha.

Jednou navrhla Párvatí Pánu Íšvarovi, aby pro ně postavil dům. Prosila ho: „Ó, Pane, chodíš na různá místa a prosíš o almužnu. Nemůžeme si připravovat domácí stravu. Nemáme dům, kde bychom měli přístřeší. Jak se mohu starat o rodinu?“ Íšvara jí vysvětlil: „Párvatí, bude to v pořádku, když postavíme

dům? Krysy jej budou obývat ještě dřív, než se do něj nastěhujeme. Pak bude třeba kočky, aby krysy zabíjela. Kočka potřebuje mléko. Proto budeme muset koupit krávu. Abychom mohli koupit krávu, potřebujeme peníze. To vše je velká obtíž. Myslíš si, že je velice snadné postavit dům a udržovat jej. Ne, nikoli. Neměli bychom usilovat o takové věci. Jestliže mě máš ráda a vzala sis mě, musíš všechno nechat na mně. Neměla by sis přát takový majetek.“

Veškeré bohatství, jako jsou peníze, zlato, domy, půda, nemovitosti, auta a podobně, je pomíjivé a zbytečné. Alexandr Veliký se vydal na vítězný pochod. Podrobil si mnoho království světa a nakonec vkročil do Bháratu. Dosáhl řeky Sindhu. Ta je blízko Kašmíru. Pokusil se řeku překročit. Přesně v tu chvíli utrpěl „infarkt“. Lékaři ho vyšetřili a prohlásili, že nemá šanci na vyléčení.

Nato zavolal své ministry a důstojníky a řekl jim: „Vůbec se neobávám smrti. Ve skutečnosti jsem rád. Přesto mám malé přání. Po smrti zabalte mé tělo do bílé látky, tak aby prázdné ruce mířily k nebi, a noste je po každé ulici v mém rodném městě. Lidé se budou pochopitelně ptát, proč má král ruce v takové pozici. Nato jim vysvětlete, že král Alexandr byl velký dobyvatel. Měl velkou armádu, mnoho přátel a příbuzných. Nashromáždil velké bohatství tím, že dobyl mnoho zemí. Přesto opustil ve chvíli smrti smrtelnou schránku s prázdnýma rukama.“

*Dokonce i král Hariščandra,
který se přísně držel cesty pravdy,
musel nakonec opustit tento svět
a zanechal po sobě obrovské království a bohatství.
Císař Nala, který vládl veliké říši,
si s sebou nemohl vzít při odchodu nic.
Vzal snad s sebou král Mándhátá,
který zdobil krtajugu,
nějaké bohatství, když opustil zemi?
Ani pán Ráma, který postavil most přes oceán,
není dnes na zemi.
Zemi vládlo mnoho králů, ale žádný z nich
si s sebou neodnesl ani hrst prachu.
Ó, vznešení! Myslíte si, že budete moci
nést na hlavě nějaké bohatství,
až budete opouštět svět?*

(báseň v telugu)

Nikdo si v době smrti nemůže s sebou vzít ani *paisa*. Ani hrst půdy. Člověk se považuje za významného a bohatého. Nedávno si jeden muž koupil v Haidarábádu pozemek za 400 milionů rupií. Když se po zapsání půdy vracel z pozemkového úřadu, náhle zkolaboval. Jaký mělo hromadění milionů smysl?

Co je pro lidskou bytost důležité, je jeho *guna* (ušlechtilé vlastnosti), nikoli *dhana* (peníze). Tím nejdůležitějším je pro nás *daivabala* (síla, která pochází od Boha). Jestliže rozvíjíte božské postoje, bude vám vše přidáno. Peníze jsou pro nás bezpochyby důležité. Za peníze, které vyděláme, si kupujeme jídlo. Přesto je nadměrné bohatství špatné. Někdy může vést i ke ztrátě života. Člověk musí mít dostatek peněz, aby uživil rodinu.

Musíte také do jisté míry pomáhat společnosti. Žijete v ní. Bez společnosti přestanete existovat. Proto byste jí měli prokazovat vděčnost. Nejdříve vy (*self*) a pak pomáhejte (*help*). Lidství může přežít, jedině když existují tyto dvě složky. Nebudte sobečtí. Říká se, že ryba (*fish*) je lepší než sobectví (*selfish*). Musíte vést šťastný život a konat pro společnost nesobeckou službu.

Já jsem stále šťastný a blažený. Nevím, co je to trápení, co jsou to potíže, co je to bolest. Jednou navštívil Prašánti Nilajam indický prezident. Během rozhovoru se mne zeptal: „Svámí, máš také nějaká přání?“ Odpověděl jsem mu: „Já mám jen jedno přání. Musím být tím, čím jsem. Neměl bych být závislý na druhých. Musím každému přinášet štěstí. Já jsem šťastný, jen když je každý šťastný.“ Co více potřebuji?

Každý za mnou chodí s žádostí: „Svámí, já chci mír.“ Ale kde je mír? Ten je vskutku v našem vnitřním Já. Vše, co existuje vně, jsou jen jeho kousky. Nepotřebujeme je. Mír se musí projevit z našeho vnitřního Já. Naše životy budou posvěceny jen tehdy, když budeme žít na základě tohoto principu. Ať vykonáváme jakoukoli *sádhanu* (duchovní praxi), ať čteme jakékoli texty nebo jsme nabyli jakkoli vysokých akademických hodností, musíme vše, když přijde konec, zanechat na tomto světě. Lidé si s sebou nevezmou na cestu na onen svět ani jeden z takových přívěsků. Proto si přeji, abyste všichni vedli míruplný život. Je mým přáním, abyste rozvíjeli touhu po míru. Jaký má smysl mít bohatství, když nerozvíjíte dobročinné sklony?

Chlapec, který před chvílí hovořil, pochází z velké rodiny. Jméno jeho dědečka je Mārgabandhu. Otec je manažerem v bance. Jsou to tři roky, co k nám přišel na fakultu z Dillí, kde studoval předtím. Od té doby pracuje na doktorátu z filozofie o Svámího učení. Nikdy se s nikým nestýká. Je stále sám. Dodržuje bezvýhradně Svámího nařízení a vykoná každou práci, která je mu svěřena.

Dává velmi dobré přednášky o filozofii. Studuje Šankarův život a filozofii. Má v malíčku všechno o Šankarově *advaitě* (nedualitě). Na naší škole je více takových chlapců. Do Puttaparti přišel proto, aby vykonával toto pokání (*tapas*). Druhý dnešní řečník je také náš student. Všichni ti mládenci jsou velmi dobří.

Máte zde Védanárájanu. Jeho jméno je Védanárájana. Loni získal od indického prezidenta ocenění nejlepšího učitele. Když mu prezident předával cenu, zeptal se ho: „Kam po převzetí této ceny pojedete?“ Védanárájana odpověděl: „Pojedu zpátky do Puttaparti. Nepojedu nikam jinam.“ Prezident mu pak poradil: „Milý synu, jsi velmi dobrý člověk. Zůstaň zde, prosím.“ Prezident je muslim. Přesto má velkou oddanost ke Svámímu. Puttaparti navštěvují mnohé vysoce postavené osobnosti a dávají požehnání našim dětem.

Každý rok nastoupí na naše vzdělávací instituce asi pět set studentů. Naše úspěchy neinzerujeme v novinách, ale všichni naši studenti dostávají jen nejvyšší hodnocení. Dva hoši z našeho Alike institutu byli první ve vstupním testu ve zdravotnictví a inženýrství. Dal jsem jim stipendia. Až odjedou za vyšším vzděláním do Ameriky, postarám se o jejich vzdělání na tamních školách. Řekl jsem jim: „Měli byste mít nejlepší známky nejen zde, ale i v Americe.“

Všechny naše děti jsou jako zlato, ale ne nečisté zlato, jsou jako čisté zlato, bez příměsí. Jsou připraveny vykonat jakoukoli práci, která je jim svěřena. Tito chlapci jezdí každý rok na jeden měsíc do vesnic, aby tam vykonávali službu. Berou s sebou rýži a další potraviny a vaří všem vesničanům. Připravují jídlo pro každého jedince v každé rodině, bez ohledu na počet jejích členů. Vesničané je dojatě zdraví: „Milé děti, poslal vás sem náš Svámí.“ Vesničané mají velikou radost ze služby, kterou jim studenti poskytují. V den návštěvy studentů si vesničané uklidí domy a vyzdobí je květinami. S velkou oddaností a úctou přijímají Svámího *prasádam* a radostně je pojídají. Je opět čas poslat naše chlapce do vesnic, aby rozdávali Svámího *prasádam*.

Naši hoši jsou mistry nejen ve vzdělávání, ale také ve sportu a hrách, tanci a hudbě. Není práce, kterou by nemohli vykonávat. Ať jdou kamkoli, do vesnic či měst, jsou velmi opatrní na svůj charakter. Naši hoši a dívky považují charakter za svůj skutečný životní dech.

Na koleji v Anantapuru je 700 studentek. Ty mají také nejlepší známky. I ony jezdí na vesnice dělat *gráma sévu*. Bourají staré a zchátralé domy a staví nové. Dívky staví osobně domy z kamene a cementu. Dělají pro chudé hodně služby. Když byli vesničané dotázáni na kvalitu jejich práce (zda tam neteče), bylo nám řečeno: „Ne, Svámí, vaše děvčata dělají vynikající práci. Naše domy jsou v pořádku. Dokonce i inženýři jsou s jejich prací spokojeni. A všechno dělají

zdarma.“ Naši chlapci dělají na vesnicích také dobrou službu. Tak studenti ze všech tří kolejí v Prašánti Nilajam, Bengalúru a Anantapuru navštěvují vesnice a pomáhají vesničánům.

Naši chlapci a dívky sem nepřicházejí jen pro vzdělání. Moje upřímná rada každému studentovi, který se hlásí na náš institut zní: „Nehlaš se sem jen kvůli vzdělání a akademickému titulu, prosím.“ Určitě své vzdělání získáte. Ale nejpřednějším požadavkem je *séva* (nesobecká služba). Za jakým účelem vám dal Bůh lidské tělo? Jen proto, abyste sloužili druhým.

Pán Kršna prohlásil v Bhagavadgítě: *Mamaivánšó džívalóké džívabhútah sanátanah* (věčný *átman* ve všech bytostech je částí mého bytí). Všichni jsou opravdu částí (*amsa*) stejného božství. Proto byste měli všem sloužit. „Služba je Bůh, služte všem.“ Naši studenti získávají dobrou pověst jen proto, že uvádějí do praxe takové Svámího učení. Ať jedou kamkoli, prokazují lidé studentům Šrí Satja Sáí vzdělávacích institucí velkou lásku a náklonnost. Jakmile vidí tyto studenty a studentky v bílém oblečení, velice je chválí: „Tito chlapci a dívky patří k Satja Sáímu, jsou velmi dobří.“ Oděv našich studentů má bílou barvu, stejnou jakou mají jejich srdce. Jsou čistá a svatá.

Každý den sledujete, jak mne chlapci vozí do haly a zase mne vozí zpět. Tito dva chlapci dokončili studium MBA. Třetí studuje MBBS. Ádi Kéšavulu jim dal místo na fakultě medicíny ve Vaidéhi. Přijal již více takových chlapců. Jestliže chcete studovat na fakultě medicíny někde jinde, je třeba zaplatit hodně peněz. Krom toho je tam měsíční poplatek dva či tři tisíce rupií. Od nás však nechtěl ani *paisa*. Ádi Kéšavulu přijal na svoji školu již mnoho našich studentů. Je to muž velkého sebeobětování. Žije blízko nemocnice Satja Sáí Super Speciality v Bengalúru.

Postavili jsme tam již tři nemocnice. V každé z těchto nemocnic jsou přístroje za desítky milionů rupií. Jestliže si někdo chce nechat udělat operaci srdce mimo Satja Sáí nemocnici, musí utratit statisíce. Zatímco do našich nemocnic přichází mnoho lidí a všichni mají operaci srdce zdarma. Rozhodl jsem, že vzdělání, lékařské ošetření a životadárnou pitnou vodu zajistím lidem zcela zdarma.

Dodáváme vodu do vysočiny ve východním a západním Gódávarí v Ándhrapradéši. Položili jsme vodovod až nahoru do kopců. V obou oblastech je dostatek vody. Lidé žijící ve výše posazených vesnicích ale nedostávali pitnou vodu. I po tolika letech trpěli jejím nedostatkem. Proto jsme zahájili projekt v ceně 800 milionů rupií, abychom tam lidem vodu dodali. Svoji vděčnost vyjadřují Svámímu slovy: „Jsou to roky, co jsme nepili lahodnou pitnou vodu. Dnes ji zase máme. Jsme velmi šťastní a jsme ti, Svámí, vděční.“

Nejen to. Také jsme zajistili pitnou vodu všem lidem v Čennaí, bez ohledu na jejich sociální vrstvu. Občané Čennaí přijeli do Puttaparti v 50 autobusech, aby Svámímu poděkovali za Jeho velkomyslnost. Projevovali svoje pocity: „Jak ti máme vyjádřit svoji vděčnost, Svámí? Slova nám selhávají.“ Odpověděl jsem jim: „Nemusíte mně děkovat. Dal jsem pitnou vodu svým vlastním lidem.“

Možná to nevíte, protože jste teď všichni zde, ale především bylo otištěno v novinách, že do Čennaí byla dodána voda z nádrže v Púndi. Právě včera dosáhla voda ve správný čas Čennaí. Přijeli za mnou lidé z oblastí Mahbúbnagaru a Médaku a prosili: „Svámí, my nemáme čistou vodu.“ Okamžitě jsem zareagoval a zařídil lidem v těchto dvou oblastech dodávku pitné vody z řeky Kršna.

Tak jsme vykonali mnoho projektů služby ve prospěch lidí, žijících ve vesnicích všech oblastí, nejen v naší zemi, ale ve všech zemích světa. Naším mottem je: „Miluj všechny, služ všem.“ Měli byste napodobovat náš příklad. To učím naše děti. Jestliže zjistíte, že někdo trpí, ať je to váš přítel nebo ne, musíte mu posloužit. Je-li to nezbytné, požádejte, abyste mohli na ten den opustit školu a pomozte mu. Nebudu chválit své chlapce, ale oni dělají víc, než o co je žádám. Pomáhají druhým, obětují dokonce sami sebe. Vychováváme takové ideální studenty s duchem sebeobětování a služby. Proto dělají pokroky v každé oblasti naší země, stejně jako za hranicemi.

Na základní škole je 1200 malých dětí. Ještě jsou ve věkové skupině, kdy se normálně drží svých rodičů. Jakmile ale vstoupí na naši školu, na rodiče zapomínají a rozvíjejí se tak, že nemohou žít bez nás. Rodiče sem přijíždějí a vidí, jaká změna se v jejich dětech udála. Jsou překvapeni a mají také radost: „Hle, jak velká změna se stala s našimi dětmi.“ Ve skutečnosti projevujeme k jejich dětem velkou lásku, větší než jejich rodiče. Tak bych mohl o našich dětech mluvit dál. Neberte je jako obyčejné lidské bytosti. Jsou úžasné. Zaslouží si, aby až vyrostou, byly vůdci naší země. Přeji si jen, aby naše děti byly vzornými dětmi. Jen tehdy budu šťastný.

U příležitosti Ati Rudra mahájadžni, v Prašánti Nilajam dne 16. srpna 2006